

POLÈMICA pàg 10
El cas Consell Esportiu
provoca l'enèsima divisió
a la Federació de Veïns

"ARTISTA TOTAL" pàg 16
L'actriu hospitalenca Núria Espert
rep el Premi Pau Casals per
projectar la cultura catalana

línial'H ^{9 anys}

Abril 2022 · Núm. 102 · linialh.cat

Foto: Grup Patrimoni L'H

L'hora de la veritat

La ciutat encara l'esperat debat sobre el pla urbanístic de la Gran Via pàgs 2 i 3

CIUTAT COMTAL pàg 14
Els veïns diuen que la
proposta per als blocs
apuntalats "és ridícula"

CULTURA pàg 10
Tornen les 'First Dates'
més literàries amb una
trobada a Ca n'Arús

FUTBOL pàg 20
Carlos Craviotto:
"A l'Hospitalet em vaig
sentir molt estimat"

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Foto: Grup Patrimoni L'H

Buscant el consens

» El govern municipal posa en marxa el promès procés participatiu per al nou PDU Biopol-Granvia
 » Marín vol “sumar totes les sensibilitats”, mentre que l’oposició rep amb reserves la nova proposta

Foto: Línia L'H

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

El govern municipal ha posat en marxa l'esperat, i promès, procés participatiu del nou Pla de Desenvolupament Urbanístic (PDU) Biopol-Granvia. Ho va presentar el dia 29 en el Consell de Ciutat. “Intentarem sumar totes les sensibilitats”, va expressar l'alcaldessa, Núria Marín. Aquella mateixa sessió va servir per explicar els canvis que s'han introduït en el nou projecte urbanístic, després que l'anterior fos tombat en dues ocasions per la justícia. És després de la derrota als tribunals que el govern del PSC ha estat conscient que cal ampliar la base i aconseguir sumar més actors a un pla que impulsava gairebé en solitari, només amb el suport incondicional del sector de Junts al Govern de la Generalitat.

I una manera de fer més amable el pla urbanístic és donar més protagonisme a l'impuls del clúster biomèdic. És per aquest motiu que la nova proposta de PDU ha desterrat el cognom ‘Granvia-Llobregat’ per adoptar el de ‘Biopol-Granvia’, fent referència a dos aspectes molt importants del projecte i, segurament, els que menys polèmica han aixecat: la recerca mèdica i el soterrament de la Gran Via.

En aquesta línia, l'Ajuntament ha establert aliances amb actors rellevants com la Univer-

sitat de Barcelona. Amb tot, el nou PDU té la intenció de bandejar la imatge de desenes de gratacels edificats a la darrera zona agrícola de la ciutat i potenciar la dels beneficis econòmics per a la ciutat. En aquest sentit, Belver va indicar que el clúster biomèdic atrauria empreses que podrien facturar 6.800 milions d'euros anuals i representar l'1,2% del PIB català. “És un motor de reactivació econòmica i un projecte de país”, va afegir Marín.

Els principals canvis respecte de l'anterior pla és la reducció

No Més Blocs proposa ubicar el pol biomèdic a la zona propera de Femades

de l'edificabilitat —hi haurà 75.000 metres quadrats menys de sostre— i la preservació del 85% de la zona agrícola de Cal Trabal, autèntic cavall de batalla del serial. Per altra banda, s'ampliarà l'accés al riu fins a arribar als vuit metres d'amplada.

Amb tot, el PDU Biopol-Granvia actua sobre 800.000 metres quadrats de la ciutat, i no sobre un milió, com ho feia l'anterior. Belver, a més, va indicar que hi hauria un màxim de sostre hotel·ler del 13% i que la despesa pública per tirar endavant el projecte serà de 202 milions d'euros.

L'oposició, tanmateix, té re-

serve amb el nou planejament. “Creiem que cal millorar la proposta i treballar-la a la taula de treball”, va comentar al Consell de Ciutat Antoni Garcia, portaveu d'ERC, que també va avisar que lluitaran perquè es conservi el 100% de Cal Trabal per incorporar-lo al Parc Agrari. A més, el republicà creu que “hi ha marge” per abaixar l'edificabilitat.

Al seu torn, la portaveu de LH En Comú, Ana González, destaca a *Línia L'H* que el contenciós que va interposar el seu grup contra el PDU anterior “ha influït” en els canvis, alguns dels quals considera “interessants”. Tot i que encara estan estudiant el nou projecte, González ja avança que els preocupen les volumetries i la connectivitat en transport públic. Semblant és el posicionament de Ciutadans, que creu que la volumetria “congestiona encara més la ciutat”. En una línia similar es mou el PP. La seva portaveu, Sònia Esplugas, reclama més zones verdes i menys edificació.

Pel que fa al teixit associatiu, No Més Blocs, plataforma nèmese del PDU, considera “fonamental” el pol biomèdic des del punt de vista econòmic i sanitari, però demana que s'instal·li en un sector industrial proper, Femades, afectat pel Pla de Renovació d'Àrees Industrials, per evitar així haver de construir més blocs.

Finalment, Manuel Piñar, president de la Federació d'Associacions de Veïns (FAVLH), creu que al pla li manca “càrrega social”.

LA SUBESTACIÓ NO SE SOTERRARÀ

► Durant la sessió del Consell de Ciutat un assistent va preguntar al govern si se soterraria la subestació elèctrica de la Feixa Llarga. El primer tinent d'alcaldia, Francesc J. Belver, va respondre que no, que només es “compactaria” per reduir un pèl la seva superfície. Belver va admetre que el nou PDU Biopol-Granvia no contempla aquesta actuació i ho va justificar assegurant que “no es pot pagar”.

Foto: Arxiu

Les crítiques al procés: "Accelerat i no vinculant"

Foto: línia'H

PARTICIPACIÓ ▶ Cal destacar que el procés participatiu que planteja el govern municipal per al PDU Biopol-Granvia no és vinculant. Per tant, els resultats d'aquest no han de ser incorporats en el pla per força, sinó més aviat com a proposicions i idees. Un fet que han criticat els grups de l'oposició i els contraris al pla, malgrat que des del govern local han reiterat que volen tenir en compte "mirades i percepcions" de tothom per ampliar el consens. Però, abans de parlar-ne, com s'articularà el procés consultiu?

La seva mecànica és senzilla: consta de dues sessions informatives –l'Ajuntament ja compta el Consell de Ciutat on es va presentar com una d'elles–, dues taules de debat i una sessió de conclusions, on es redactarà un document marc amb totes les idees recollides. La següent sessió informativa se celebrarà en el Consell de Districte de Bellvitge i el Gornal, el 5 d'abril, mentre que les taules de debat es faran al Centre

Cultural Tecla Sala els dies 19 i 28 d'abril. La sessió per posar-ho tot en comú tindrà lloc el 24 de maig, també a la Tecla Sala. A banda, hi ha un portal web habilitat per enviar propostes.

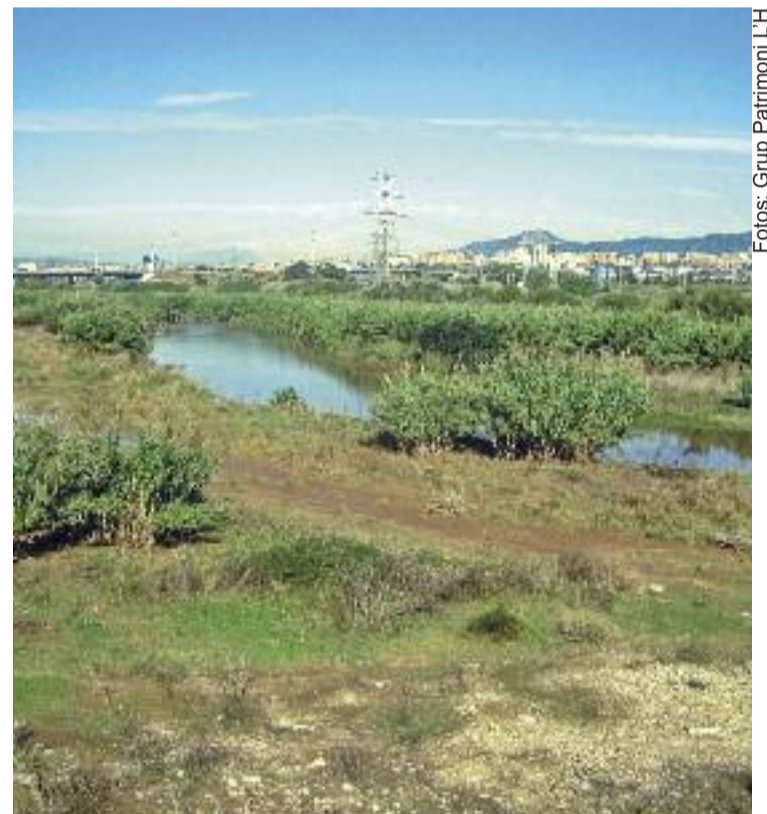
El consistori, a més, preveu revisar les propostes ciutadanes a partir del setembre per incloure-les, o no, al pla. Un pla, tot s'ha de dir, que s'haurà aprovat de manera inicial al maig o al juny, segons preveuen l'Ajuntament i la Generalitat.

Són precisament els terminis el que no acaba de convèncer els opositors al pla. Montse Abolfia, de l'Associació de Veïns Independent de Bellvitge i que va parlar al Consell de Ciutat en nom de la plataforma No Més Blocs, reitera en diverses ocasions que el procés "no és vinculant" i denuncia que l'Ajuntament el vol fer en un "pimpam". A més, considera que la pregunta no és quin PDU desitgen els veïns, sinó si la ciutat vol un pla d'aquestes dimensions. Així i tot, confien que el procés participatiu ajudi a fer arribar els

seus punts de vista a més veïns. Des de la Federació d'Associacions de Veïns, en paraules del president, Manuel Piñar, "confien" en el procés i anuncien que hi faran aportacions.

Per part dels partits, des d'ERC reclamen que el procés incorpori una "consulta ciutadana" que en refreni els resultats. Són paraules del seu portaveu, Antoni Garcia, que creu que "hi ha aspectes a millorar" del procés. Per part dels comuns, Ana González, la seva portaveu al Ple, creu que és "bo" que el PDU s'obri a la participació. Tanmateix, considera que el calendari és "molt accelerat" per a un projecte tan complex com aquest.

Al seu torn, Miguel García, de Ciutadans, es mostra prudent i comenta que esperaran a veure "què diu la ciutadania". Per acabar, la líder del PP, Sònia Esplugas, demana al govern que "tingui en compte" les propostes dels hospitalencs i que en sigui sensible. "Si no, no serveix de res", avisa.

Fotos: Grup Patrimoni L'H

Tribuna

Govern sense rigor

per Elsa Artadi

Foto: Aj. de Barcelona

El TSJC ha tombat la Zona de Baixes Emissions (ZBE) de Barcelona i dels municipis limítrofs. És una mala notícia per a les necessàries polítiques de lluita contra la contaminació, que venen dictades, en bona part, per la UE. La sentència, però, dona la raó a Junts per Catalunya i a les al·legacions que vam presentar per modular algunes de les mesures i fer-les més racionals i progressives. Vam reclamar que el projecte incorporés estudis predictius per avaluar l'efectivitat real de les restriccions i una memòria de l'impacte econòmic sobre els col·lectius i els sectors més afectats, a partir de la qual aplicar mesures compensatòries. Vam demanar que es mantingués la moratòria per als vehicles de transport de mercaderies de manera indefinida i vincular la seva incorporació progressiva als estudis d'impacte econòmic de la ZBE.

Ada Colau i Jaume Collboni no van fer cas de cap d'aquestes aportacions i ara tot són laments. És probable que si les nostres esmenes s'haguessin incorporat a la ZBE, el TSJC no l'hauria tombat. El problema de fons, que fa temps que denunciem, és la manera de fer d'aquest Ajuntament, que no practica cap diàleg ni justifica les seves decisions. Aquesta manera de governar no deixa altra opció als que se senten perjudicats que recórrer a la via judicial per defensar els seus drets. És exactament el que ha passat amb la ZBE. I una bona eina de la lluita contra la contaminació ha

degenerat en una batalla judicial que pot acabar tenint un gran cost econòmic per a la ciutat i pot ser un fre per a les necessàries polítiques mediambientals.

La judicialització de la ZBE lamentablement no és una excepció. La pèssima gestió administrativa i les irregularitats freqüents d'aquest Ajuntament ens estan costant molts diners, molts endarreriments i molts problemes que paguem tots plegats. Hem vist com diversos projectes han acabat judicialitzats, i sovint amb decisions judicials contràries a l'equip de govern de

La judicialització de la Zona de Baixes Emissions lamentablement no és una excepció

comuns i PSC. Per exemple, ho hem vist amb el PE-UAT, ho hem vist amb la Casa Buenos Aires de Vallvidrera i ho hem vist amb el projecte hotel·ler a Santa Madrona. I aviat ho veurem amb la reforma de la Via Laietana, un dels més grans despropòsits urbanístics que es poden imaginar.

També és possible que la Superilla de l'Eixample acabi judicialitzada. I això és possible perquè l'Ajuntament ha començat a licitar les obres sense tenir aprovat el projecte. La Superilla és un projecte

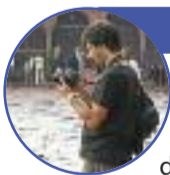
que no té cap urgència, però Ada Colau té pressa per tenir-lo enllestit abans de les eleccions municipals i per això tira pel dret, vulnerant la Llei d'Urbanisme de Catalunya i menyspreant de manera flagrant els processos participatius dels quals el propi Ajuntament fa bandera. No hi incorpora un pla de mobilitat, que seria el mínim exigible, ni tampoc estudis sobre l'impacte real que la peatonalització tindrà sobre el trànsit i sobre l'activitat econòmica i comercial. La Cambra de la Propietat Urbana ja ha demanat que s'aturin les obres per les greus irregularitats. Per exemple, com és possible que el termini que tenen les empreses per presentar ofertes per a les obres acabi abans que el termini que tenen els veïns i les veïnes per presentar esmenes i al·legacions al projecte? Això genera una gran inseguretat jurídica i és un menyspreu als ciutadans i ciutadanes que vulguin fer-hi aportacions.

Estem acostumats que comuns i PSC governin d'esquena a la gent i a l'oposició, però governar d'esquena als procediments més elementals és una indecència perillosa que es pot acabar pagant molt cara. Comuns i socialistes tiren pel dret amb una gran frivolitat, però hem de ser conscients que ens arrossegueu a tots amb la seva irresponsabilitat.

Elsa Artadi, presidenta del grup municipal de Junts a l'Ajuntament de Barcelona

Aquí es piula

El Twitter en paper

@vicentmifsud

El Govern dels Jocs Olímpics d'Hivern ha donat suport també a la candidatura de la Copa Amèrica de Vela de la Barcelona de Colau/Collboni. Això, en plena incertesa per la guerra i la crisi. M'ha semblat tornar vint anys enrere, a la meua València amb Camps/Barberà.

@aidasanuy

T'han abaixat vint cèntims la gasolina a tu, que vas amb transport públic perquè no tens una altra opció, i també al tio que va amb un cotxazo pel mig de la ciutat perquè s'ho pot permetre. O sigui que li han abaixat la gasolina a ell, però tu continues pagant el mateix.

@laurevega

La classe treballadora s'emporta la feina a casa en forma de dolències físiques i mentals, curri on curri. Anys i anys de mans i esquenes destrossades, d'ofec de plor pels que cuides, de diferències d'anys de vida, perquè ningú ara ens digui que no ens emportem la feina a casa.

@MAIbercocs

És grossíssim sentir plànyer-se xefs reputats de la duresa d'aquest ofici quan els seus negocis han estat sostinguts durant molts anys pels lloms d'aquella força de treball sense papers que fregava les cassoles perquè no tenia elecció. Canvieu d'ofici o canvieu l'ofici. Vergonya.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 12321-2013

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

L'Ajuntament ha ofert ajuda als veïns dels blocs de Ciutat Comtal apuntats des de fa gairebé dos anys. Els proposa millorar l'eficiència energètica dels habitatges per optar a subvencions per a les obres, però els veïns són escèptics.

pàgina 14

Núria Espert

L'actriu hospitalenca Núria Espert, nascuda al barri de Santa Eulàlia, ha rebut el Premi Pau Casals que atorga la Generalitat. El president Pere Aragonès diu d'ella que és "una actriu total" i l'alcaldeessa Núria Marín elogia la seva passió a sobre de l'escenari.

pàgina 16

L'Henbici

L'Henbici ha posat en marxa un projecte de plataforma *online* per fer comandes. Està adreçat al comerç de proximitat i vol ser un servei sostenible i respectuós amb les condicions laborals dels repartidors. La iniciativa començarà aviat a Bellvitge.

pàgina 16

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 *Li tallen un braç amb una catana en una baralla a la Florida*
- 2 *Detingut per mig centenar de robatoris a 19 pàrquings de Collblanc*
- 3 *La Irene es queda: crònica d'un desnonament ajornat a la Florida*
- 4 *Absolen el raper Morad i un altre acusat de robar en un pis a Barcelona*
- 5 *Tres detinguts per l'agressió a una jove trans a la Florida*

Safata d'entrada

No a la guerra

per Antoni Garcia (ERC L'H)

Foto: Blanca Blay/ACN

Encara en plena pandèmia de la covid, que ha provocat la pèrdua de milions de vides humanes, patiment i dolor arreu del planeta, Putin no ha entès o no vol entendre la lliçó i ha iniciat una guerra oberta amb la invasió militar del territori d'Ucraïna.

La tirania de Putin és una amenaça per a la humanitat que ha provocat un conflicte bèl·lic en contra dels principis fonamentals de la Carta de les Nacions Unides.

Les guerres no són la solució, són la constatació del fracàs de la política i un crim contra la humanitat. Per això, en aquests moments durs, tot el suport i solidaritat amb Ucraïna i també amb els ciutadans russos que es manifesten contra la guerra.

L'Hospitalet som una ciutat compromesa amb la pau i amb els drets humans, defensem el diàleg, la negociació i l'acord com

la via per resoldre qualsevol conflicte al món.

Per acabar amb aquesta guerra i altres que s'estan produint al món, és imprescindible que hi hagi una aposta per la seguretat mundial, posant al centre les persones, els drets humans, la justícia social i la pau.

Hem de ser capaços de passar de la defensa militar a la seguretat humana, de la cultura armamentista a la cultura de la pau.

Sense despesa militar, un altre món diferent seria possible, però la realitat és que encara estem molt lluny, ja que les xifres de despesa militar a nivell mundial han augmentat en plena

pandèmia, i a l'estat espanyol, en els darrers pressupostos, ha augmentat un 7%, superant la xifra de 10.000 milions d'euros.

Si volem la pau, hem de reduir la despesa militar, perquè no és cert que més armes donin més seguretat. La seguretat mundial estarà més prop si som capaços de destinar tots aquests recursos per preparar la guerra a la sanitat, a la lluita contra la pobresa i la desigualtat, l'educació... o la lluita contra una altra crisi que està amenaçant el futur del nostre planeta, com és el canvi climàtic.

Avui, més que mai: no a la guerra, sí a la pau!

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ComUnaGrip

#LaImmersióPerilla

#LaGuerraAUcraïna

@324cat: Des d'aquest dilluns ja no es fan tests de covid i els positius no s'han d'aïllar. Aquestes dues mesures només s'apliquen a les persones vulnerables.

@abelcaldera: Només la immersió lingüística garanteix la llibertat d'elecció de llengua. Una persona només pot escollir entre dues llengües si coneix les dues.

@Catinformacio: Rússia anuncia que reduirà l'ofensiva al voltant de Kíiv i Txerníhiv per afavorir les negociacions de l'alto el foc.

Cè·lula de Vitabilitat

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

La mirada dels nens ens torna, moltes vegades, el sentit més senzill i essencial de les coses. Passa amb els objectes, per exemple, quan els hi donen un ús inesperat, o amb el llenguatge, quan atribueixen un significat erroni a una paraula, per similitud o intuïció.

Una vegada vaig rebre un missatge de la meua filla petita que deia: “Papa, diu la mama que te’n records de la ‘cè·lula’ de ‘vitabilitat’ de la Gemma”. De vegades, reconec que no corregeixo aquests errors dels meus fills; sento que deixaran de ser petits i em continc, en un afany estèril de parar el temps.

La cèdula d’habitabilitat, a la qual es referia, és un document que a la majoria de la gent li sonarà. S’ha convertit en un certificat necessari per a la compra-venda de pisos o el lloguer d’un habitatge. Ha perdut tot el seu valor i el sentit originari, si és que mai el va tenir, si mirem el preu ridícul pel qual s’ofereix al mercat, cosa que el porta a ser un simple paper, la majoria de vegades fet amb poc rigor, amb l’únic propòsit de passar el tràmit burocràtic.

Tot i això, l’equivoc en les paraules, a més d’un somriure, obre una reflexió més profunda del que sembla. L’habitatge de la nostra amiga Gemma no està gens malament. Compleix, amb escreix, els requisits mínims que dicta el Decret d’Habitabilitat. És un àtic gran, amb dues terrasses, raonablement ben orientat i ventilat, amb sales i habitacions grans i dues peces de bany. Ningú rebutjaria un pis així d’entrada. Però ella no hi vol viure.

El barri, diu, és solitari. Va tenir un ràpid creixement i encara no hi han construït cap escola a prop. Està farta de portar la seva filla als barracons i, veient com van les coses, tem que acabarà estudiant allà tota la Primària. Tampoc hi ha cap centre de salut i no hi han obert cap botiga de queviures o una fleca. La més propera és a quatre carrers, i confessa que li fa por tornar-ne sola perquè no hi ha gaire gent pel carrer. El pis és habitable, però al barri hi falta vida.

L’actual Decret d’Habitabilitat és una llei de mínims de murs endins, tal com el mateix títol declara sense embuts. Del seu redactat es dedueix que es pretenen acotar els abusos i els tripijocs que fan molts propietaris per fer passar per habitatge una cosa que el sentit comú diu que no ho és.

No és una llei que tracti recomanacions de disseny per a més confort, ni tampoc que parli de les vistes que tindrem des de la nostra finestra. De fet, les vistes que importen al Decret són les que puguin tenir els vianants de la nostra roba estesa. Com diria Rigoberta Bandini, no sé per què fan tanta por les nostres calces; sense elles no hi hauria humanitat a les nostres ciutats mediterrànies.

És cert que hi ha altres lleis i plans que s’ocupen de “programar”, així en diuen, el territori i el creixement de les ciutats. Però això no impedeix que, complint els mínims que dicta el Decret d’Habitabilitat, un habitatge es pugui considerar com a tal en un barri sense escoles ni fleques. El problema és, moltes vegades, compassar el creixement residencial i els plans urbans.

Foto cortesia de @retronoubarri_bcn

Amb les onades migratòries dels anys 1950-1960 van arribar a Catalunya, i més intensament a Barcelona, milers de persones procedents del sud d’Espanya que volien treballar i establir-s’hi. Es van crear desenes de “polígons” residencials per fer front al que es va denominar “emergència residencial”.

El polígon del sud-oest del Besòs, Canyelles, la Guineueta... Va ser tan gran l’emergència que a molts llocs els edificis van arribar abans que els carrers, i així van romandre durant molts anys. És emocionant escoltar els veïns del carrer de la Mina de la Ciutat, al barri de Roquetes, explicar com van unir les seves forces per construir amb les seves pròpies mans la claveguera central del carrer, dedicant-s’hi cada dia en sortir de les seves feines. Les fotos d’aquella gesta són un llibre obert d’història de la ciutat. Història de la de ve-

ritat. Avui aquests barris tenen clavegueres, autobusos i escoles gràcies a la unió i la lluita dels seus veïns i veïnes; els plans van venir després.

Algú podria pensar que això ja no passa, però no fa gaire es va batejar amb el nom de “crisi immobiliària” l’abús de construir anualment més habitatges que França, Alemanya i Itàlia juntes. I tots recordem hectàrees d’habitatges sense col·legis, centres de salut o transport a Buniel o a Sanchinarro, per posar algun exemple, avui abandonats perquè allà no hi ha qui hi visqui.

L’habitabilitat, entesa en el seu significat més bàsic, és la capacitat que té un lloc per ser viscut de manera sostinguda i confortable, i això també hauria d’implicar els barris de les nostres ciutats. Barris que tinguin col·legis, centres esportius o casals a una distància raonable de casa i que promoguin l’abandonament del cotxe per manca de necessitat més que per repressió. La Llei de Barris que va promulgar la Generalitat pels volts de l’any 2004 i que encertadament l’Ajuntament de Barcelona ha fet seva ja va en el sentit d’eliminar aquestes mancances dels barris. És una llei reparadora. Pretén arreglar el que no es va fer bé des del principi.

Tot i això, el Decret d’Habitabilitat és central en aquest debat. No s’hauria de quedar tancat entre els murs de l’habitatge, ja que juga un paper fonamental en el desenvolupament de nous barris i en la reparació dels existents.

Un enfocament més holístic del decret, que reculli l’espai existent entre les habitacions de la casa i els espais del barri. Una llei on les vistes, les escoles o les fleques trobin el seu lloc. De la mateixa manera que no viuríem en un habitatge sense inodor o sense endolls, no hauríem d’admetre viure en un barri on el col·legi el construeixin quan els nostres fills ja siguin grans.

Una llei de màxims, no de mínims. I això no té res a veure amb els metres quadrats. Un decret que vigili l’habitabilitat de casa nostra, però també la vitalitat dels nostres barris. Un nou Decret de Vitabilitat.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

Keith LaMar és un pres afroamericà que fa 28 anys que és al corredor de la mort a Ohio. Albert Marquès, un pianista de Granollers, confia en la seva innocència i ha gravat un disc amb ell per intentar evitar que l’executin. Ho ha explicat **TV3**.

El govern espanyol va comprar fa una dècada una **tuneladora per 37 milions d’euros que no ha fet servir mai. Ara, l’ha venut a un ferroveller per dos milions d’euros. Jugada mestra.**

Francisco Clavero, exregidor de Seguretat Ciutadana de Calafell (Baix Penedès), ha estat condemnat per haver perdonat més de 700 multes de trànsit a familiars, amics, regidors i funcionaris de l’Ajuntament. Ah, i a ell mateix.

Si organitzar un casament ja és tot un repte, imagina’t **organitzar-ne 500. És el repte que ha assumit una noia a Illinois, que vol casar 500 parelles alhora el pròxim octubre. Es tracta de parelles de gossos i ho fa per batre un rècord.**

TV3

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

La lupa

Colla de dropos

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Els desastres que ha causat la borrasca Cèlia a les platges de Gavà, Montgat i Badalona nord és un presagi nefast per a la temporada de temporals que cada any destrossen la costa de l'àrea de Barcelona i altres indrets del país. Des de 2017, la mala bava dels predecessors Glòria i companyia ha fet desaparèixer entre 6 i 10 metres anuals d'amplada de les platges del litoral metropolità nord. Això és un fotimer de sorra perduda!

D'acord, si ho comparem amb els 4.000.000.000.-000.000.000.000 de grans d'arena que es calcula que hi ha sumant totes les platges del món, potser no és tant. I, si tenim en compte que diuen que hi ha més estrelles a l'univers que granets de sorra al nostre planeta, pot semblar fins i tot una ximpleria preocupar-nos per una cosa tan nímia dins la immensitat de l'espai.

La qüestió és que últimament ens toca patir per tot. Vivim constantment amb l'ai al cor. Diria que, almenys, la bona notícia és que ja ha arribat la primavera, però les persones que pateixen al·lèrgia no hi estarien gaire d'acord. Sempre hi ha una cara B de les coses. Per exemple, l'escassetat d'oli de gira-sol a mi m'estalvia la sobredosi de fregits de mare quan vaig al poble.

Després de passar-la magra amb una pandèmia mundial, el pervers efecte papallona d'una guerra a més de 2.000 kilòmetres fa que el cost de la vida aquí hagi pujat, que els camioners i treballadors del camp i el mar protestin i que tothom acabi donant positiu en empenyament. El que no queda clar és si actualment tot semblen males notícies perquè realment ho són o perquè ens les venen així, sobretot a *Antena 3* i a les tertúlies de ràdio que sonen a tot volum als taxis. No voldria semblar *conspiranoic*, però en el caos no hi ha error, com cantava Santiago Auserón.

Per si la primavera no ens altera prou, una altra tendència de moda que posa a cent és que governants i *influencers* de tots els pelatges ens diguin contínuament el que hem de fer dins i fora de casa: com ens hem de relacionar amb els altres per evitar contagis, la temperatura màxima a la qual hem de posar la calefacció per combatre els russos estalviant energia, el menjar que hem de consumir per respectar el planeta, el llenguatge que hem de fer servir per no discriminar ningú de l'ampli ventall de gèneres, l'opinió que hem de tenir respecte a la *Motomami* per semblar moderns i crítics alhora...

I, per si no n'hi hagués prou, augmenten les insinuacions que som una colla de dropos. Fixeu-vos, si no, en el nou pla contra la covid, que es vol carregar les baixes laborals in-

discriminades a causa de la malaltia i només permetrà faltar a la feina a les persones vulnerables o a les que es trobin malament de debò. La distinció entre romancers i fotuts autèntics provocarà moltes susceptibilitats i no pocs conflictes en les relacions laborals. *Covid or not covid*.

També l'ampli i especialment sensible col·lectiu de l'ensenyament –o educació, que costa molt saber ja qui fa què– se sent acusat de defensar la *dolce vita* quan es manifesten i es posen en vaga, aduint que no ho fan perquè els obliguin a començar abans el curs, sinó per no sé quants greuges més que venen de lluny, la majoria en benefici d'alumnes i famílies, segons diuen.

Compte, que ser mestre o professor té molt mèrit, i ser-ho amb consciència i motivat per una vocació honesta encara més. És veritat que tenen moltes vacances i alguns s'aprofiten de baixes sospitosament recurrents, però és una professió dura i no apta per a cardíacs. Si ets pare i et poses en la pell dels docents, visualitzant totes aquelles hores a primera línia de foc davant d'alumnes sobreexcitats, rebels i demandants d'atenció, provoca vertigen, tret que siguis un tipus *superdur* com Vin Diesel a *The Pacifier*.

Per acabar-ho d'adobar, el nou líder de l'oposició, Alberto Núñez Feijóo, ha dit recentment en un míting que no creu que als que tenen més se'ls hagi d'assenyalar pel carrer "per haver treballat més". Suposo que per això acumulen riquesa personatges com Albert Rivera, a qui no veien el pèl al bufet d'advocats Martínez-Echevarría, o Toni Cantó, que es deu estar esllomant per promoure el castellà a la Comunitat de Madrid des de l'Oficina de l'Espanyol.

Com va advertir el periodista i activista polític George Monbiot, "si la riquesa fos el resultat inevitable del treball dur i l'emprenedoria, totes les dones de l'Àfrica serien milionàries". Però la justícia poètica, malauradament, és una fal·làcia, com ho demostren casos com el d'aquell funcionari de la Diputació de València que es va passar 10 anys sense treballar –fitxant amb bata i sabatilles– i, en lloc de convertir-lo en una falla amb els testicles d'una balena franca austral, el van absoldre de qualsevol delictes perquè deia que no disposava d'un espai propi de treball.

En una Espanya de penques, rendistes i polítics avesats a les portes giratòries –i alguns empresaris adinerats gràcies al narcotràfic–, l'ascensor social o està espatllat o només funciona amb una clau exclusiva, com en aquells edificis en els quals només poden utilitzar l'aparell els veïns que en són els propietaris. I, creieu-me, no hi ha precedents que cap veí es deixi la clau posada.

“

**L'ascensor social
o està espatllat
o només funciona
amb una clau
exclusiva, com en
aquells edificis
en els quals només
poden utilitzar l'aparell
els veïns que en són
els propietaris.
I, creieu-me,
no hi ha precedents
que cap veí es deixi
la clau posada**

”

Flaixos

@cot_julia: Jo soc ella, fan un acudit sobre mi i el meu marit s'aixeca a defensar el meu honor com un energumen... i en Will arriba a casa volant però de l'hòstia que li foto jo.

@massanagranaire: Ah, mira, una altra vegada dues persones catalanoparlants parlant en castellà a canvi de vint-i-tres visualitzacions.

@Barcelo_neta: Els grans, les arrugues, les taques... no són "imperfeccions", sinó que són estats diferents d'una pell que viu.

Successos | Li demanen 15 anys per una violació en un apartotel

La fiscalia demana 15 anys de presó per a un jove francès per presumptament haver violat una noia en un apartotel de la ciutat l'agost del 2018. El judici està vist per a sentència. A l'acusat li acompanyava un menor d'edat, que també hauria violat una altra noia en una habitació contigua.

El cas Consell Esportiu provoca l'enèsima divisió a la FAVLH

» Polèmica pel posicionament de la federació respecte de l'afer
» D'altra banda, l'acomiadament de Plaza del 2016 pot anar a judici

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

Nou episodi polèmic en el si de la Federació d'Associacions de Veïns de l'Hospitalet (FAVLH). A finals del març es feia públic un manifest –amb el logotip de la FAVLH– en el qual la federació demana responsabilitats polítiques al govern municipal pel cas de presumpta corrupció al Consell Esportiu. “Al mateix temps exigim explicacions als càrrecs investigats”, resa el comunicat, que assenyalava directament als dos càrrecs electes investigats, el tinent d'alcalde d'Espai Públic, Cristian Alcázar, i l'alcalde, Núria Marín.

Aquest escrit és fruit d'un acord de la junta de la FAVLH del 21 de febrer, tal com assenyalen a aquesta publicació des de l'associació de veïns Som Santa Eulàlia i confirmen des de la mateixa federació. De fet, la proposta de text la va fer Som i va rebre el suport de quatre associacions més: la de la Florida, la de Collblanc-Torrassa, la Independent de Bellvitge i la de Pubilla Cases. El manifest també ha estat reproduït o repiulat a les xarxes socials de les associacions de la Florida i Independent de Bellvitge, a més de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC).

“ABANS D'HORA”

Tanmateix, des de la FAVLH asseguren que el comunicat s'ha publicat “abans de temps”. Així ho apunta Manuel Piñar, presi-

Reunió de la junta de la FAVLH del passat mes de novembre. Foto: Arxiu

dent de la federació, que en una conversa amb *Línia LH* recorda que dies abans de la publicació de l'escrit es va parlar en una reunió de la FAVLH que esperarien a fer-lo públic. “Si es demostra la culpabilitat dels investigats, demanarem responsabilitats polítiques a qui calgui”, apunta Piñar, que mostra el seu enuig pel fet que el comunicat porti el logotip de la federació.

Qui també es mostra crític amb la publicació “abans d'hora” d'aquest escrit és l'associació de veïns de Pubilla Casas, que va votar a favor de la proposta de Som Santa Eulàlia el febrer. El seu president, Daniel Giménez, afirma a aquesta publicació que cal respectar els ritmes judicials i recorda també que s'havia dit a la junta de la FAVLH que no es publicaria encara el comunicat.

Des de Som Santa Eulàlia, tanmateix, responen que només s'han limitat a fer públic un acord de la junta de la federació, mentre que fonts de l'associació de veïnes i veïns de la Florida assenyalen que han fet el que creien que era “just”. Des de Som, a més, recorden que van fer cò-

pies en paper del text i que totes les associacions el tenien abans de començar la reunió.

“INDICIS DE CRIMINALITAT”

Aquesta polèmica ha coincidit en el temps amb la interlocutòria del jutjat d'instrucció número 2 de l'Hospitalet, que veu “indis de criminalitat” en el procés d'acomiadament de l'exregidor socialista Cristóbal Plaza com a director del Consell Esportiu el 2016, segons va recollir *LH Digital*. El document apunta a delictes contra la seguretat social, malversació i apropiació indeguda, i ara les parts personades poden sol·licitar l'obertura de judici oral contra Plaza i Alcázar.

De fet, Ana González, la portaveu de LH En Comú –personat com a acusació popular a la causa– va preguntar a l'últim Ple per la interlocutòria de la jutgessa, però no va rebre cap resposta per part del govern municipal. “Negar-nos al Ple la possibilitat d'expressar fets que afecten l'equip de govern en un cas de presumpta corrupció és una arbitrietat per part de Núria Marín”, va criticar González.

LH Té Talent: una dècada descobrint artistes locals

CERTAMEN ▶ El concurs de l'Hospitalet Té Talent arriba enguany a la desena edició amb més força que mai. El certamen, que permet els joves artistes locals actuar en públic per donar-se a conèixer, ha introduït canvis en l'edició d'aquest any, com ara l'eliminació de les semifinals, que se celebraven a les festes majors dels barris. Unes celebracions, per altra banda, que estan a punt d'arrencar.

D'aquesta manera, el concurs afronta una nova etapa i promou l'organització d'un càs-

ting, una prova en les quals els aspirants tindran l'oportunitat d'actuar per avançar cap a la final. El càsting se celebrarà el 22 d'abril. Tot per arribar a la gala final, que se celebrarà el 16 de juliol al parc de la Torrassa.

Els guanyadors del concurs podran gravar el seu propi disc i fer un videoclip com a premi. Hi poden participar joves d'entre 12 i 30 anys residents a la ciutat, i poden actuar tant en solitari com en una banda. Aquest certamen està organitzat per l'Associació d'Estudiants.

L'Ajuntament busca pisos buits per a lloguer social

L'Hospitalet és àrea de demanda forta d'habitatge. Foto: Arxiu

HABITATGE ▶ L'Ajuntament ha aprovat el programa d'inspecció d'habitatges del 2022, pel qual buscarà pisos “permanentment desocupats” a la ciutat per destinar-los a lloguer social. Es tracta d'una mesura que contempla la Llei del dret a l'habitatge, que preveu accions per forçar els grans tenidors d'habitatges que faci més de dos anys que estan buits a cedir-los al parc de pisos socials de la ciutat.

Des del consistori informen que l'activitat inspectora se centrarà precisament en els habitatges propietat d'entitats fi-

nanceres i grans tenidors. Un cop la inspecció municipal detecti un pis buit, es podrà demanar als propietaris que el cedeixin a l'Ajuntament perquè el dediqui a lloguer social.

Amb tot, i segons va avançar el diari *Districte 7*, l'Agència de l'Habitatge té comptabilitzats un total de 934 habitatges buits a la ciutat, dels quals 364 són de la SAREB, el ‘banc dolent’.

A més, al Ple del març es va aprovar una proposta dels comuns que demana al govern central una gestió social del parc d'habitatge de la SAREB.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

La zona verda s'estén a Pubilla i Sanfeliu amb 1.527 places

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament està estenent les noves àrees integrals de regulació de l'estacionament (AIRE) a diferents barris de la ciutat. Es tracta de la segona fase d'un pla municipal que ja contempla el desplegament d'aquestes zones d'aparcament als barris de Collblanc, la Torrassa i el sector est de Santa Eulàlia. Fins ara, només els barris de Granvia Sud –des del 2011– i Can Serra –2017– en tenien.

La implantació d'aquestes zones d'estacionament a Pubilla Cases i Sanfeliu va ser aprovat pel Ple del dia 23 de març, amb els vots favorables del PSC, ERC, Cs i LH En Comú, i l'abstenció del PP. Està previst que entrin en funcionament a finals d'any.

D'aquesta manera, a Pubilla Cases es crearan 1.068 places de zona verda, això és, per a veïns del barri. A més, s'habilitaran 121 places de zona blava i 204 més de càrrega i descàrrega –zona groga–, mentre que a Sanfeliu hi haurà 459 places més per a residents –zona verda–, 14 de zona blava i 19 més de zona groga.

GUANYAR TEMPS

Aquesta iniciativa neix de la voluntat municipal de facilitar l'estacionament dels veïns, atès que

Les zones AIRE ja funcionen a Granvia Sud i Can Serra. Foto: ACN

la quantitat de cotxes d'altres ciutats que acaben aparcant a l'Hospitalet és elevada. L'Ajuntament argumenta que amb aquestes zones es reduirà el temps per trobar un espai per aparcar i que, d'aquesta manera, es millorarà la qualitat de l'aire i es reduiran els accidents de trànsit.

Tanmateix, hi ha veus crítiques amb aquesta iniciativa. Des de l'Associació de Veïns de Collblanc-Torrassa apunten que hi ha dèficit de places i que és per aquest motiu que no creuen que la implantació d'aquestes zones

AIRE resolgui el problema de la mobilitat. Així ho va indicar la presidenta de l'entitat, Loli Colás, en una entrevista a *L'Informatiu de Televisió de l'Hospitalet*.

En aquests moments, però, continuen les reunions convocades per les regidories de Collblanc-la Torrassa i Santa Eulàlia per informar els veïns sobre el desplegament de les zones AIRE.

Sigui com sigui, els veïns dels barris on se n'instal·lin podran fer la gestió de l'aparcament a través de l'aplicació mòbil AMB: Aparcament Residents.

Tornen les 'First Dates' més literàries a Ca n'Arús

LITERATURA ▶ La Rosalía Delgado és una professora que un dia va pensar que reunir adolescents en una mateixa taula per parlar sobre literatura tenia un gran potencial educatiu. Pensava en la diversitat que hi ha al famós programa de *First Dates*, presentat per Carlos Sobera, i de com això es replica a les aules.

Va ser en aquest moment, ara fa sis anys, que va sorgir la idea d'un programa de cites a cegues per a joves, no per trobar parella, sinó per comentar un llibre que s'havien llegit. Havia nascut *First (Literary) Dates*. "Llegir també és cosa de joves", afirma Delgado a *Línia L'H*.

El passat 31 de març el programa va recuperar la presencialitat que la pandèmia els havia robat. "El nostre projecte té com a objectiu socialitzar la lectura", assenyala la professora, que va celebrar la primera sessió

de les cites a cegues literàries a l'institut Vázquez Montalbán de Sant Adrià de Besòs. Més d'un lustre després, desenes d'alumnes de municipis de tota l'àrea metropolitana es van reunir a l'Espai Jove de Ca n'Arús per parlar dels llibres que havien llegit.

Els joves, dividits en taules segons les temàtiques o gèneres de les obres que havien llegit, van compartir les seves impressions literàries amb uns altres nois i noies que no coneixien de res.

A més, la posada en escena està cuidada "al detall", assegura Delgado. Des del disseny de la sala fins a la galeta en forma de cor que van rebre els participants en acabar la sessió –la pandèmia obliga a cancel·lar el tradicional berenar– o el croma on es van poder fer fotos amb els seus personatges preferits, tot va respirar literatura. "Volem que sigui una experiència plaent", conclou.

Un moment dels First (Literary) Dates a Ca n'Arús. Foto cedida

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

liniatarxa.cat

grup comunicació21

línia
el diari metropolità

Ja hi ha quatre milions de persones que han marxat d'Ucraïna, i moltes ho han fet per la frontera amb Polònia. Foto: Càritas

La convocatòria és el dia 9 de març a dos quarts de quatre de la tarda, hora ucraïnesa. La conferència es fa via *online* i hi intervenen alguns dels alcaldes de les ciutats més afectades per la guerra d'Ucraïna. Hi ha presents mitjans de tot el món: la televisió romanesa, diaris estatunidencs i escandinaus, ràdios de Bòsnia... I el *Línia*.

Comença parlant el ministre pel desenvolupament de les comunitats i el territori d'Ucraïna, Oleksiy Chernyshov. Porta una camisa de color blau clar. Ni corbata ni americana. A les guerres no es porten corbates ni americanes. Després parlen els alcaldes. Durant dues hores no hi ha ni un sol somriure. És el que té la guerra.

"Necessitem medicines i armes, la situació és límit", diu el vicecalde de Mariúpol, Serhiy Orlov. Ell també va vestit sense elegàncies. Porta un jersei verd fosc, la peça de roba de moda al país des que Volodímir Zelenski, el president d'Ucraïna, l'ha convertit en un símbol de la resistència. "Necessitem mitjans de transport segurs per evacuar els nostres veïns", explica Orlov. Tota la conferència és un crit desesperat. Els alcaldes volen que la comunitat internacional es posicioni al seu costat, i per això han convocat la premsa. Des de Kherson, Chernihiv, Trostianets o Vasylkiv parlen per a tot al món. Gràcies a internet.

Més de tres setmanes després d'aquesta conferència, Mariúpol ha estat assetjada per l'exèrcit rus. Els carrers són runes. Segons la *BBC*, hi ha 400.000 persones atrapades i més de 2.400 homes, dones, nens i nenes morts que han fet necessari obrir dues fosses comunes. Els cadàvers es congelen en una ciutat que registra temperatures de cinc graus sota zero a les nits i que fa dies que no té ni electricitat, ni gas ni aigua. Quan escrivim aquestes línies, la gana i les infeccions s'estenen pels hospitals i pels refugis. Les demandes del vicecalde Orlov no s'han materialitzat. S'ha imposat la guerra.

Els polítics locals que van participar en la conferència del passat 9 de març, que duia per títol *Resposta a la violència russa: perspectives de les comunitats territorials més danyades d'Ucraïna*, són desconeguts a fora del país. Alguns potser moriran en aquesta guerra. O potser no. És probable que els noms d'Ihor Kolykhaev, Vladyslav Atroshenko, Serhiy Sukhomlyn, Ihor Terekhov, Yuriy Bova, Veniamin Sitov, Oleksandr Lysenko, Nataliya Balasynovych i Serhiy Orlov no siguin ni una nota al peu de pàgina de la història. De la gran història. Quedaran ocults sota l'ombra de figures com Putin, Zelenski o Biden.

Amb tot, el món local, sigui a Ucraïna o a casa nostra, és el primer afectat pels conflictes. La ciutadania a peu de carrer organitzant-se o els alcaldes i les alcaldesses demanant ajuda noten primer que ningú els bel·licismes. Els estratèges pensen les gu-

El món local, la primera trinxera

La resposta solidària a la metròpoli davant la guerra d'Ucraïna, a diferència d'altres conflictes internacionals, s'ha organitzat de manera espontània i desendreçada. La ciutadania a peu de carrer n'ha estat la impulsora i més tard els ajuntaments han recollit el testimoni i han ordenat l'ajuda humanitària.

eres als despatxos lluminosos de l'alta política vestits amb corbata i americana, però és la ciutadania la que viu sota les bombes.

GUERRA I CIUTADANIA

Lluny de Mariúpol, a la regió metropolitana de Barcelona, ja des de l'inici de la guerra, el 24 de febrer, el món local es va fer sentir amb força. "El conflicte ens va agafar per sorpresa, però ràpidament vam organitzar un punt de recollida de material en una botiga

d'ordinadors", explica Joan Cerezo, d'Esplugues de Llobregat. Ell presideix l'Associació Cultural Taras Shevchenko, un grup d'amics d'Ucraïna. "En una setmana vam poder carregar 5 o 6 furgonetes amb ajuda, que van anar a la paròquia de Santa Mònica, a Barcelona, i d'allà cap a Polònia", afegeix. Aquella infraestructura va quedar ràpidament desbordada. "Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi havent de la botiga i ens ho portaven

tot al magatzem", detalla. "La farmàcia que hi ha al costat, veient la demanda, va crear lots de medicaments dissenyats per enviar a Ucraïna", relata per afegir que "mai havia vist tanta solidaritat".

Altres municipis de la metròpoli també van viure situacions semblants. A Vilassar de Dalt, la Maria Àngels, de la Plataforma Ajuda a Ucraïna, remarca que el mateix dia que va començar la guerra es va organitzar una manifestació davant de l'Ajuntament.

"Després vam estar vuit dies recollint material i vam carregar dues ambulàncies i dues furgonetes que han anat cap a la frontera amb Polònia", explica. A més, a Vilassar es va fer una arrossada, una caminada i una tarda d'activitats per recollir fons, i actualment la localitat ja ha acollit més de 25 famílies ucraïneses.

Els primers dies de la guerra, la resposta humanitària va ser espontània. "Com en altres ocasions, al principi la gent va actu-

Un viatge a la frontera

● El cotxe deixava enrere Polònia. La dona gran fugia de la guerra amb en Marc (nom fictici), un veí de Sant Andreu de la Barca que, amb cinc persones i cinc cotxes més, va decidir marxar cap a Ucraïna quan el conflicte despuntava. La dona gran es va passar hores mirant pel retrovisor. No girava el cap. Només veia l'indret que abandonava per un minúscul rectangle de vidre. Mirava aquella postal reflectida quan eren a centenars de kilòmetres d'Ucraïna. Fins i tot a milers de kilòmetres. Què mirava? Potser al cel encara hi reconeixia algun color

tes preguntes i van apuntar-se les nostres dades per estar segurs que no érem traficants d'éssers humans", recorda el santandreuenc. Finalment, van recollir una noia i la seva filla de tres anys i, per telèfon, van acordar passar a buscar una altra noia per Cracòvia en el viatge de tornada.

De Medyka van anar al camp de refugiats que hi ha just a la frontera. En Marc explica que allò era un caos: "Tot i que la gent estava ben tractada, recordo homes i dones grans caminant amunt i avall sense direcció durant hores". D'allà van anar a la ciu-

Una comitiva de sis veïns del Baix Llobregat va anar en cotxe fins a la frontera amb Ucraïna per ajudar persones refugiades a viatjar cap a l'Estat espanyol

del seu país, ara en runes. Potser no mirava res i el seu cap era a Ucraïna.

En Marc es va quedar en xoc per aquella imatge. En una crisi com la dels refugiats, hi ha moltes escenes que se't claven. Ho diu setmanes després d'haver tornat a casa. Setmanes després d'haver portat 17 persones d'Ucraïna a l'Estat espanyol.

La comitiva va sortir de casa el 3 de març. "Abans d'arribar a la ciutat polonesa de Medyka vam viatjar durant dos dies", relata en Marc. Ja abans havien contactat amb sis refugiats. Malgrat això, quan van arribar al poliesportiu de la ciutat propera a la frontera, aquell grup de persones no hi era. "Els militars ens van fer mol-

tat de Przemysl. "Hi ha un antic centre comercial abandonat que s'ha habilitat per a refugiats", detalla. Va ser aquí on van conèixer una família de 17 membres que volia anar a Càceres. "Després de parlar durant hores, van acabar confiant en nosaltres. Tres integrants de la família van fer el viatge en avió i la resta amb nosaltres", explica en Marc per afegir que quan va marxar d'aquell lloc no va poder "mirar enrere perquè era massa dur".

Començava el viatge de tornada. Fugien del terror. Però la guerra no hi entén de distàncies, i a la frontera amb França una de les noies va rebre una trucada. Havien bombardejat casa seva. La guerra sempre et persegueix.

ar de manera desordenada i desendregada", considera el sociòleg Xavier Godàs. "Encara que sembli una obvietat, el món local té una característica molt bàsica: tothom viu en un municipi. No pots no tenir un municipi, i per això és el lloc d'actuació primari", reflexiona. És per aquest motiu que la resposta primerenca va vehicular-se a peu de carrer. De manera desordenada, certament. Un fet que va fer reaccionar l'organització que agrupa entitats per la justícia social, Lafede, que va demanar que, si era possible, es fessin aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en lloc de donacions de roba o menjar.

GUERRA I AJUNTAMENTS

Allò que va començar a gestar-se amb la ciutadania no podia passar desapercebut als ulls dels ajuntaments. La pressió social va fer que reaccionessin.

Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos de l'Hospitalet de Llobregat, explica que els primers dies de la guerra la seva organització es va reunir amb l'alcaldeessa Núria Marín. "Estem molt contents de la resposta que va tenir", diu. La batalla els va aconseguir dues fur-

gonetes per portar ajuda humanitària. "Les autoritats són les que tenen els recursos", afirma Fediuk. També ho expressa així Godàs quan assenyala que "la solidaritat va molt a les palpantes", i aquells dies van ser els ajuntaments els que van ordenar-la.

En aquest sentit, Victòria Planas, responsable de l'Àrea d'Ajuda Humanitària del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, explica que avui dia ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques a l'organisme per fer front al desastre humanitari de la guerra. Un desastre que es tradueix en quatre milions de refugiats i que és encara més palpable a les ciutats ucraïneses. "Mariúpol és la Guernica moderna", diu Fediuk.

GUERRA I SILENCI

Si ara la ciutadania veu els ajuntaments positivament, no es pot dir el mateix de la política d'altres nivells. "Estem molt enfadats amb els polítics espanyols, perquè podrien haver fet molt més del que han fet", critica Cerezo.

Sorprenentment, aquesta guerra ha generat un debat polític com poques guerres havien suscitat fins ara, i això també ha condicionat la mena de solidari-

"Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi ha davant de la botiga i ens ho portaven tot al magatzem"

Ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per fer front al desastre humanitari de la guerra

tat que s'ha apreciat en els primers compassos del conflicte. "Les entitats i les organitzacions que s'han mobilitzat en anteriors guerres estan una mica aturades i van tard", considera Godàs. "Ja no encarrilen la solidaritat o la protesta, i això ha produït que les energies individuals sorgissin de manera desendregada", descriu. El cert és que les diferències respecte d'altres conflictes, com ara la guerra d'Iraq, són notables. En aquell cas, les organitzacions sindicals, entre altres, van portar la veu cantant. "Crec que això té a veure amb les guerres postsoviètiques, que ens agafen a contrapeu, i les posicions costen més de concretar", valora el sociòleg.

SOLIDARITAT (I RACISME?)

Però fins i tot en les històries que mostren la bondat humana també hi ha una cara fosca. "En certa manera, aquest esclat de solidaritat té un principi de xenofòbia", afirma Planas. Si comparem com ha reaccionat la ciutadania ara i com ho ha fet en altres guerres, les diferències són abismals. Planas es fa una pregunta que hauria de fer-nos reflexionar: "Per què ara actuem diferent que amb la guerra de Síria, on també hi va haver milions de desplaçats i hi va

intervenir Rússia?". La protecció va per colors de pell. Si no, no es pot entendre per què avui dia, segons l'ACNUR, hi ha 250.000 persones –de les quals 70.000 són afganeses que fugen del terror talibà– varades als Balcans. Tampoc es pot entendre que hi hagi cooperants acusats de tràfic d'éssers humans per haver intentat portar a Europa els desplaçats per la guerra de Turquia. Planas torna a preguntar: "Per què no s'ha alçat la veu en el conflicte del Donbass, en què Ucraïna bombardejava la societat civil? Les guerres són molt complicades, i per parlar abans cal pensar".

Si bé tot això és cert, tal com la mateixa Planas i també Godàs reconeixen, cal invocar els drets humans en qualsevol dels casos i no crear disputes entre refugiats. "Em sembla una mala estratègia la comparació: pot acabar minimitzant el problema d'Ucraïna", afirma el sociòleg. "No podem respondre el racisme institucional amb passotisme organitzatiu. Els ucraïnesos no en tenen la culpa", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'Harmonia va acollir el 21 de març la presentació del llibre pòstum de Vicenç Capdevila, *Francesc Cambó i Batlle: un projecte para Catalunya y la gran España*. Capdevila va ser el penúltim alcalde del franquisme i va morir fa dos anys de covid.

Ciutat Comtal diu que les ajudes per als blocs són "ridícules"

Francisco J. Rodríguez
SANT JOSEP

Fa un any i mig que nombrosos pisos i porteries dels blocs Ciutat Comtal estan apuntalats per deficiències en l'estructura certificades en diversos informes, com un de la Universitat Politècnica (UPC), que indica que els materials de construcció ofereixen poca durabilitat.

Les obres per solucionar les patologies –entre les quals hi ha un ciment aluminós– estan presupostades en 200.000 euros, que vol dir que tocarien uns 20.000 euros per veí, una quantitat impossible de pagar per a molts inquilins. Els veïns fa temps que reclamen ajuda a l'Ajuntament, que en una reunió el 29 de març els va oferir assessorament per millorar l'eficiència energètica dels habitatges.

"És ridícul", lamenta Mònica Domínguez, veïna dels blocs, que recorda que si no poden

El lavabo d'un dels immobles afectats, encara amb puntals. Foto cedida

pagar les obres de reforç, tampoc podran fer front a la rehabilitació energètica. "És la xocolata del lloro", denuncia Domínguez, que dubta que la resta de veïns estiguin preocupats ara mateix –tenint com tenen puntals a casa– per la sostenibilitat energètica.

L'argument de l'Ajuntament, tanmateix, és que per accedir als ajuts de rehabilitació estructural de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i a les subvencions incloses als fons europeus de recuperació postpandèmica Next Generation –que poden arribar

fins al 65% del cost total de les obres– cal introduir-hi mesures d'eficiència energètica als habitatges. En aquest sentit, és l'empresa Cíclica l'encarregada de fer aquest assessorament i acompanyaments als veïns.

Domínguez diu que escoltaran Cíclica, tot i que són escèptics amb aquesta mesura. I és que la por que hi hagi despreniments pitjors hi és. Per altra banda, el consistori va informar els veïns que el maig s'iniciarà el segon estudi de la UPC per analitzar l'estat dels edificis.

Estudien com reactivar la indústria a la carretera del Mig

ECONOMIA ▶ Des de fa uns anys, el polígon industrial que s'interposa entre Bellvitge i el Centre s'ha degradat a marxes forçades. La zona de la carretera del Mig és ara objecte d'estudi per part del Pacte local per l'ocupació, que en la seva darrera reunió va abordar la reactivació econòmica d'aquesta zona.

Poc més se sap dels plans municipals per recuperar un espai que ara mateix és el pati del darrere de la ciutat. Malgrat la seva cèntrica ubicació, i la relativa proximitat a pols d'activitat econòmica importants com la plaça Europa, aquest polígon industrial presenta naus aban-

donades, brutícia i ocupacions. El Districte Cultural, que prometia portar-hi artistes, tampoc ha aconseguit revitalitzar-lo. I el fet d'estar afectat pel Pla de Renovació d'Àrees Industrials de l'Hospitalet (PRAIH), que pretén substituir les indústries per pisos i equipaments, no ajuda. En aquest sentit, l'Associació Empresarial de l'Hospitalet i el Baix Llobregat (AEBALL), sempre ha defensat que l'afectació urbanística de la zona perjudica la instal·lació de noves empreses.

Per la seva banda, ERC fa anys que reclama una reindustrialització del polígon per convertir-lo en un viver d'empreses.

Reunió on es va abordar la qüestió de la carretera del Mig. Foto: Ajuntament

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEÍ DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic

associació de mitjans d'informació i comunicació

Mitjans Km 0

línial'h

El Pau,
llevant-se cada dia a les 4 del matí per poder oferir-nos el millor pa del barri.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

El Centre Cultural va acollir el 25 de març un debat polític sobre les cases d'apostes. Sota el títol *Que no jueguen conmigo*, polítics com Jessica Albiach, líder dels comuns al Parlament, o Ana González, portaveu de LH En Comú al Ple, van abordar la qüestió des d'un punt de vista social i polític.

Falguera, 83 anys al servei del barri: "El client ha canviat molt"

Francisco J. Rodríguez
SANTA EULÀLIA

Només cal dir que ets davant de Falguera perquè algú altre del barri t'ubiqui immediatament. I és que aquesta botiga fa 83 anys que és oberta al carrer de Santa Eulàlia. El barri, el client –i el món– han canviat molt, però aquesta botiga de gèneres de punt segueix al peu del canó, amb una clientela fidelitzada que compra la seva roba interior o de llit a un lloc on saben que reben un tracte "especial". Així ho explica Isabel Costa, tercera generació d'un comerç que, com altres similars, ha patit l'impacte dels centres comercials, el comerç online i la pandèmia.

De fet, ara mateix la botiga està fent liquidació per treure producte i dedicar-se específicament a gèneres de punt. Igual-

La botiga és al carrer de Santa Eulàlia des del 1939. Foto: Línia L'H

ment, la Isabel ha de reflexionar si seguirà o no amb la botiga.

Parlem amb la seva mare, Leonor Escolà, filla de la fundadora, Elionor Falguera, que recorda l'esforç de la seva mare per tirar endavant un negoci i una família. El marit havia mort durant la guerra civil, i Leonor Falguera, evoca la seva filla, va haver de fer-hi front. "Era molt, molt treballadora", rememora Leonor.

Amb els anys, i fruit d'a-

quest esforç, la botiga ha esdevingut un referent a Santa Eulàlia. Tanmateix, el "canvi d'hàbits de consum", indiquen tant la Isabel com la seva mare Leonor, ha afectat un negoci històric que corre perill. Una problemàtica a la qual s'enfronten més botigues emblemàtiques de la ciutat. De fet, al Consell de Ciutat es va anunciar que s'ha creat una taula de treball per analitzar la situació d'aquestes botigues.

Espert durant el seu discurs d'agraïment. Foto: Generalitat

Núria Espert rep el Premi Pau Casals: "Una artista total"

GUARDONS ▶ L'actriu hospitalenca Núria Espert ha rebut el Premi Pau Casals a la projecció internacional de la cultura catalana. En la cerimònia d'entrega del guardó, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, va dir d'ella que era "una artista total". "Ha obert camí i ha esdevingut referent", va afegir el cap de l'executiu català.

Per la seva banda, Espert va fer valdre les seves arrels hospi-

talenques –va néixer el 1935 al carrer de Buenos Aires–, les quals, tal com va dir al discurs d'agraïment, són conegudes a tots els llocs on ha actuat.

L'alcaldeessa, Núria Marín, va destacar la seva "passió i vitalitat" i va recordar que és la primera vegada que una dona rep aquest guardó. A més, el desembre del 2020 el Ple va aprovar entregar-li la Medalla d'honor de la ciutat per la seva trajectòria.

Equipaments | Nous vestidors al camp de futbol Gornal

El camp municipal de futbol del Gornal compta amb vestidors renovats. S'han col·locat cinc mòduls nous prefabricats per donar resposta a les necessitats actuals de l'equipament. Els treballs han tingut un cost total de 169.000 euros.

Bellvitge | El Gornal

Neix una plataforma de comerç online per a les botigues locals

Francisco J. Rodríguez
BELLVITGE

Es diu l'Arriera i, malgrat que encara està fent les seves primeres passes, planteja un model de comerç online i repartiment de productes en bicicleta allunyat de les grans plataformes que tots coneixem. Ho està impulsant L'Henbici, una associació vinculada a La Saboga que promou l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport sostenible.

Amb tot, la voluntat dels impulsors és "crear una xarxa de petit comerç vinculat a l'economia social", en paraules de Raúl Rodríguez, de L'Henbici. De moment estan fent proves pilot amb alguns establiments que hi participen, com la Suculenta o l'Espai Llavors. La plataforma es vehicularà a través de l'aplicació CoopCycle, una eina que fan servir empreses d'economia social de tot el món.

L'Henbici porta la logística de la cooperativa Keras Buti. Foto: L'Henbici

El projecte té vocació local, fet pel qual començarà primer a Bellvitge, tot i que els impulsors no descarten estendre'l per altres barris de la ciutat.

DIGITALITZAR EL COMERÇ

Una altra de les potes d'aquesta iniciativa és ajudar els petits comerços amb la digitalització dels seus negocis. De fet, ja hi ha botiguers del mercat interessats a participar-hi. "Podem ajudar en la digitalització de les

parades dels mercats i el seu servei de comandes", destaca Rodríguez, que remarca que els enviaments dels productes seran cent per cent "sostenibles", tant pel que fa a les emissions com a les condicions dels empleats. En aquest sentit, Rodríguez assegura que oferiran "condicions dignes". "Proposem un model totalment diferent del de les grans plataformes", afirma. La idea és que el projecte pugui ser presentat al barri aviat.

Un moment de la protesta davant l'hospital. Foto: CAS

Concentració a l'Hospital en defensa de la sanitat pública

SALUT ▶ L'entrada al vestíbul de l'Hospital de Bellvitge va ser l'escenari dissabte dia 26 de març d'una concentració en defensa de la sanitat pública. Es tracta d'una de les desenes de mobilitzacions que van tenir lloc arreu de l'estat, impulsades per la Coordinadora Anti-Privatització de la Sanitat Pública (CAS) en suport de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per una sanitat universal i de qualitat.

La protesta va estar liderada a l'Hospitalet per Rebelión Bellvitge i la Marea Pensionista, que

van fer una crida als veïns i veïnes perquè s'hi sumessin, conjuntament amb la Federació d'Associacions de Veïns (FAVLH).

Amb tot, la pluja no va ser un impediment perquè se celebrés la concentració. Durant la mobilització es van recollir signatures per tirar endavant amb una ILP que posa el focus en els efectes de la pandèmia. "No s'ha pres cap mesura per millorar les condicions dels professionals, desmoralitzats i esgotats per la sobrecàrrega assistencial", denuncien els impulsors.

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Un home va atacar el 22 de març a un altre armat amb una catana en un local ocupat per persones sense sostre del carrer Pedraforca. A conseqüència de l'atac, l'agressor va tallar-li el braç a la víctima. Els Mossos investiguen els fets.

“Degoteig constant”: el drama dels desnonaments no cessa

Francisco J. Rodríguez
LA FLORIDA

“És un degoteig constant, una bogeria”. Són paraules que repeteix José Álvarez, membre de l'Assemblea de Defensa dels Drets de l'Hospitalet. Cada setmana hi ha desenes de desnonaments a la ciutat, i en especial a la Florida. Un d'aquests és el cas de la Irene Osagiede i la seva família, que el 31 de març van ser finalment desnonats d'un pis del carrer Aigües del Llobregat. El llançament s'havia suspès una setmana abans per la pressió dels activistes, tal com va informar Línia L'H, però finalment no va ser possible paralitzar-lo i ara la Irene, la seva parella i els seus quatre fills –dos d'ells menors– no tenen cap alternativa.

Des de serveis socials se'ls ha ofert una estada limitada en el

Agents dels Mossos el dia del desnonament. Foto: Twitter (@asamblealh)

temps a l'alberg municipal dels Alps, on tots sis han de conviure en una sola habitació. Fonts municipals expliquen a aquesta publicació que la Irene ha d'anar a la Taula d'Emergència Social, amb un informe preceptiu dels serveis socials, perquè se'ls assigni un pis. La qüestió, tanmateix, és que ara mateix la llista d'espera és de 300 persones. Sobre aquesta qüestió, el con-

sistori reconeix que no disposa d'habitatges socials i apunta que és la Generalitat qui té les competències en aquesta matèria.

Per la seva banda, des de la defensa legal de la propietat del pis d'Aigües del Llobregat al·leguen que han ofert a la família diverses opcions i que sempre hi ha hagut “bona voluntat” per la seva part a l'hora de trobar una solució que, al final, no ha estat possible.

La festa va tenir lloc al parc de les Planes. Foto: Twitter (@nuriamarinh)

El PSC local celebra la seva primera Festa de la Rosa

LES PLANES ▶ El parc de les Planes va ser l'escenari escollit per celebrar el 27 de març la primera edició de la Festa de la Rosa de l'Hospitalet, una activitat que emula, tot i que a nivell local, la celebració que els socialistes catalans porten a terme cada any a la pineda de Gavà. “La nostra primera Festa de la Rosa i segur que no serà l'última”, expressava l'alcaldeessa, Núria Marín, a les xarxes.

La celebració va comptar amb la presència de centenars de militants i simpatitzants, a més de càrrecs locals del partit i del govern socialista. També hi van anar els diputats al Parlament Raul Moreno i David Pérez.

L'activitat tenia un esperit “lúdic i festiu”, tal com van remarcar des del partit, i es va allargar tot el matí amb una costellada i l'actuació de la cantant de la Florida Gisela Quirós.

Educació | El cas de l'Acadèmia Cultura arriba al Parlament

El grup polític de Ciutadans al Parlament ha registrat una proposta de resolució per exigir al Govern la integració de l'Acadèmia Cultura a la xarxa de centres públics. El Govern al·lega que no és possible i la comunitat educativa surt al carrer per protestar.

Collblanc | La Torrassa

Queixes a l'escola Sant Jaume de la FEP pel trànsit de l'entorn

Francisco J. Rodríguez
LA TORRASSA

La Sònia Esteve, directora de l'escola Sant Jaume de la FEP de la Torrassa, i el seu equip han de fer un trencaclosques diari per garantir una sortida segura als seus 800 alumnes. El centre té tres portes que donen als carrers Santiago Apòstol, Mare de Déu dels Desemparats i Jaume Busquet, i cadascuna d'elles té els seus hàndicaps, molt sovint relacionats amb la mobilitat.

De fet, no és estrany veure cotxes i furgonetes aturats al voltant de l'escola a la sortida dels estudiants o motos ocupant la meitat de la vorera del carrer Santiago Apòstol, cosa que complica encara més l'entrada i la sortida dels joves. “És un tema recurrent”, reconeix Esteve, que destaca que amb les mesures sanitàries per combatre la covid la situació “s'ha complicat”.

Un dia qualsevol a la sortida de l'escola. Foto: AMPAs Endavant

Des de la Coordinadora d'AMPA Endavant de Collblanc-La Torrassa asseguren que tenen pendent una reunió amb l'Ajuntament des de fa un any i mig per exposar-los la seva preocupació pels entorns escolars.

I la veritat és que no es tracta d'un tema menor. Segons va indicar la Xarxa Groga en un estudi sobre la mobilitat escolar a la ciutat publicat el 2018, el 56% dels nens i nenes de Primària del barri consideren poc o gens agradable el seu camí cap al col·legi. En el cas de la Sant

Jaume de la FEP –la tercera escola de la ciutat amb pitjor valoració de l'entorn– concorren fenòmens diversos, com ara la densitat de població i la falta d'espais lliures.

Esteve reconeix que l'Ajuntament intenta regular la circulació i que els dona tanques per tallar el trànsit a la sortida dels alumnes, però lamenta que molt sovint els conductors les treuen per passar. “No tenim autoritat ni personal per dir-los que respectin els senyals”, lamenta Esteve.

Diferents parts de l'edifici s'estan degradant. Foto: Línia L'H

Desperfectes i vibracions: el malson de 42 veïns del barri

COLLBLANC ▶ Els veïns del bloc de pisos de la carretera de Collblanc, 155, viuen un malson des que van entrar-hi a viure, ara fa una dècada. Els habitatges, de promoció oficial, mostren deficiències i desperfectes que han hagut de reparar els últims anys amb els diners de la comunitat, que ara mateix no pot fer front a més pagaments.

Guillermo Nebot, veí de l'edifici, explica a aquesta publicació que cap administració “assumeix responsabilitats” per

l'estat de l'edifici, tot i haver-hi estudis que certifiquen que s'hi van fer servir materials de baixa qualitat. Fins al punt que en alguna ocasió han caigut peces dels balcons al pati de la llar d'infants que hi ha a la planta baixa.

A més, hi ha veïns com Nebot que es queixen dels sorolls del metro, que hi passa molt a prop. De fet, la parada de l'L5 d'Ernest Lluch hi és al costat. Per la seva banda, TMB va polir el tram fa un any, però les vibracions van tornar el mes de setembre.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Sant Carlos Craviotto

» El porter de l'AE Prat, amb passat al CE l'Hospitalet o la UE Sant Andreu, és un exemple de regularitat
 » "Quan era més jove i jugàvem a fora de casa, em podia passar la tornada pensant en els errors", diu

Toni Delgado
L'HOSPITALET

"Quan era més jove i jugàvem a fora de casa, em podia passar tot el viatge de tornada a l'autobús donant-li voltes als errors que havia comès. Arribava a casa amb mal de cap!", reconeix, divertit, Carlos Craviotto (Lleida, 1983), porter de l'AE Prat amb passat al CE l'Hospitalet o la UE Sant Andreu. Amb els anys, ha acceptat que les errades formen part de l'ofici i de la vida, i ho intenta transmetre als porters de la base i de l'amateur de Segona Catalana que forma a l'entitat pratenca: "Els insisteixo que, per molt que millorin, s'equivocaran. Tard o d'hora, l'error apareixerà, així que hem d'intentar que ens colpegi el mínim possible per evitar-ne més".

A Craviotto li solen dir que és un "defensor dels porters". "Potser és veritat. El que tinc clar és que no tot és blanc o negre", afirma, sempre empàtic amb qui protegeix la porteria. També és observador i analític i sap que des de fora el que sembla una errada evitable pot ser conseqüència de molts factors invisibles. "Tot va molt de pressa. Potser no has vist la pilota o t'han agafat a contrapeu", amplia. Ve a dir-nos que estar sota els pals és molt complex.

No ha estat mai un porter d'errades importants. Més aviat, Craviotto continua sent un exemple de regularitat. "A la UE Figueres un company em va comentar que potser jo no era por-

ter espectacular, però que treia les que havia de treure", recorda.

Al lleidatà no li interessien els focus ni els reconeixements: la seva única obsessió és salvar punts per a l'equip, i seria difícil calcular quants en va acumular durant els millors anys de la seva carrera, al CE l'Hospitalet, on es va guanyar el malnom de Sant Craviotto. "Diria que va ser una ocurrència del periodista Jordi Mèlich", comenta. "Crec que tots li dèiem Sant Craviotto perquè sempre salvava partits... Segurament, el primer a fer-ho va ser en Francesc Aznar, qui narrava els partits", apunta el mateix Mèlich.

UNA LLEGENDA

A l'Hospi és una llegenda. Hi va defensar la porteria set temporades. "Vam pujar a Segona B i vam disputar dos playoffs d'ascens a Segona, vam jugar la Copa del Rei... M'hi sentia molt a gust i estimat allà", confessa Craviotto. Sospira quan repassem l'eliminària de campions de grup de Segona B contra el CD Tenerife, quan l'equip va tenir l'ascens a Segona a un gol. "I van poder-lo marcar... Ens va penalitzar el partit d'anada, el 3-1, igual que després contra la SD Eibar, amb un 3-0 i una primera part nostra molt dolenta", reconeix.

"L'SD Eibar, el CD Tenerife i el CD Leganés han tingut grans trajectòries al món professional. Qui sap si què hauria pogut fer l'Hospi si haguéssim pujat nosaltres", es pregunta el porter, format a la Secció Esportiva AEM, on va començar de late-

Carlos Craviotto, un porter molt regular. Foto: AE Prat

ral perquè ja hi havia dos porters, i a la UE Lleida.

Deu ser un company agraït i excel·lent, dels que sap aportar les paraules adequades i escoltar quan toca. Amb els anys, Craviotto s'ha adonat que una esbrincada o un crit poden ser efectius puntualment, però

"Diria que Sant Craviotto va ser una idea del periodista Jordi Mèlich", recorda

que el que més suma són l'empatia i els ànims. "Abans cridava molt més. Ara, si són errades evitables, els puc donar un toc d'atenció perquè no es relaxin. Si hi estàs massa a so-

bre, potser tornaran a equivocar-se", exposa.

Sempre ha estat titular a tots els equips, excepte el seu últim curs a la UE Castelldefels (2007-2008), en què va jugar 13 partits en un club "molt familiar". Hi va créixer molt i va fer amistats que encara conserva. Més complexa va ser la seva estada al CF Gavà pels impagaments. Com sempre, es queda amb el costat més positiu: "Malgrat que vam patir molt, vam revertir la situació al camp gràcies a un líder com l'Òscar Mena. El final va ser dolent".

Sembla una persona amb els peus a terra que ha après a relativitzar les coses i a gaudir cada cop més del futbol. El va trobar molt a faltar els primers mesos de la temporada 2019-2020, quan no tenia equip. La

seva última experiència havia estat a l'Ontinyent CF, que va desaparèixer abans del final de curs. "Vaig tornar a Catalunya, ja era pare i volia jugar a Segona B, i com que no em van sortir propostes, em vaig esperar al mercat d'hivern. Va ser quan va aparèixer la UE Sant Andreu, de Tercera, i amb un projecte il·lusionant", recorda. "A la UESA el jugador se sent valorat pel club i l'afició. La temporada va ser molt bona, excepte els playoffs. Vam empatar contra l'Hospi i van passar ells perquè, pel coronavirus, l'eliminària era a partit únic i en cas d'empat el vencedor era el millor classificat a la Lliga regular", afegix.

Ara gaudeix a l'AE Prat, "un club molt familiar i realista que no gasta més del que té i format per persones que t'animen i t'ajuden a aixecar-se, que sumen sempre". Craviotto està ansiós per rebre el pròxim diumenge 10 d'abril el CE Europa, "un molt bon equip que no ha tingut prou sort aquest curs i que ara està aconseguint bons resultats". "Al Nou Sardenya vam empatar a zero i el següent tornarà a ser un partit molt difícil", pronostica l'entrevistat.

COSÍ DE SAÚL CRAVIOTTO

Carlos Craviotto sent devoció pel seu cosí, el piragüista olímpic Saül Craviotto: "És un exponent d'humilitat, treball, bones decisions i autenticitat. Va deixar Lleida amb 15 anys per perseguir el seu somni i sempre ha tingut clar el seu camí. És un mirall per a qualsevol esportista i persona". Paraula de Sant Craviotto.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

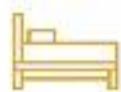
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Nabzalet 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

No t'ho perdís

Foto: CaixaForum

DNIT: música electrònica

Els amants de la música electrònica tenen una cita mensual al CaixaForum de Barcelona. Un divendres al mes, aquest espai acull actuacions en directe d'artistes nacionals i internacionals que arrisquen i experimenten amb sons avantguardistes. El cicle DNIT va néixer l'octubre de 2012, fa gairebé una dècada, i des d'aleshores ha portat a la ciutat algunes de les figures més rellevants de la música electrònica, com Tim Hecker, Ben Frost o Holly Herndon. Els pròxims espectacles programats aquest any són els de Barker & Reza Hasni i Sinjin Hawke & Zora Jones.

Famosos

Va guanyar el premi Gaudí a millor actriu protagonista l'any 2016 pel seu paper a *Victoria*, però també l'hem vist a sèries, obres de teatre i, fins i tot, fent publicitat (ha protagonitzat l'anunci d'Estrella Damm en dues ocasions, una d'elles al costat de Jean Reno). És evident que Laia Costa (Barcelona, 1985) és una cara coneguda, i ho és perquè té el talent necessari per triomfar allà on va. Com li ha passat aquest mes de març al Festival de Cinema de Màlaga, on ha guanyat el premi a millor actriu *ex aequo* amb Susi Sánchez, la seva companya de repartiment a *Cinco lobitos*. De fet, aquesta pel·lícula de la directora basca Alauda Ruiz de Azúa s'ha endut el màxim guardó del festival, la Bisnaga d'Or. Amb tot, Costa està vivint de nou un capítol daurat de la seva carrera.

La fitxa

QUI ÉS?

L A I A C O S T A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una actriu d'èxit
Va rebre el Gaudí a millor protagonista el 2016 per 'Victoria'

QUÈ HA FET?

Triomfar al Festival de Cinema de Màlaga
Ha guanyat el premi a millor actriu 'ex aequo' amb Susi Sánchez

A LES XARXES...

Celebren que s'hagi endut el premi
Molts usuaris han lloat la seva feina com a actriu

Llibres

El llegat enverinat de Bartomeu
Marta Ramon Gorina

El 6 de juny de 2015 el Barça completa el triplet conquerint la Champions a Berlín. En plena eufòria culer, Josep Maria Bartomeu guanya sense discussió les eleccions a la presidència. Però, només cinc anys després, la seva gestió ha ensorrat el club, amb múltiples escàndols econòmics, administratius, esportius i institucionals, passant del triplet al col·lapse.

Teatre

El més bonic que podem fer
Jan Vilanova Claudín

La Carmen Urondo Ezcurrechea va escapar de dues guerres, va ser tinent de l'exèrcit Roig i va viure la clandestinitat i l'exili. Aquesta obra parla de la vida d'una dona anònima i valenta que travessa el segle XX però, per damunt de tot, és la història d'una àvia explicada pel seu net quan s'acosten els seus últims dies.
A la Fundació Joan Brossa.

Música

Un minut estroboscòpica
Antònia Font

El moment més esperat pels fans d'Antònia Font des que es van separar, l'any 2013, ja ha arribat. El mític grup mallorquí ha publicat aquest mes de març el seu desè àlbum, *Un minut estroboscòpica* (Primavera Labels). "Necessitàvem tornar enrere i tenir les sensacions de quan Antònia Font va ser el que va ser", ha admès el cantant del grup, Pau Debon, a l'ACN.

Pelis i sèries

La cima
Ibon Cormenzana

El Mateo (Javier Rey) vol pujar per primer cop al cim de la muntanya més perillosa, l'Annapurna, per complir una promesa. Mentre hi puja, pateix un accident que el deixa inconscient i el rescata la lone (Patricia López Arnaiz), una alpinista experimentada que està passant l'hivern sola a un refugi i que està decidida a ajudar en Mateo a aconseguir el seu objectiu.

ESTILS DE VIDA

Fomentar el bon ambient a la feina

Foto: Pexels

TREBALL

A diversos països d'Europa i Amèrica, l'1 d'abril és l'equivalent al Dia dels Sants Innocents, que aquí celebrem el 28 de desembre. Des del 1996, és també el Dia Internacional de la Diversió a la Feina, una data establerta per defensar la idea que la diversió i la professionalitat són compatibles. Això últim no vol dir que hàgim d'estar tota l'estona rient mentre treballem, sinó que posa el focus en la importància de crear un bon ambient a la feina per millorar l'estat d'ànim, la motivació i el rendiment dels treballadors.

Tot i que les grans decisions estan en mans de qui té més responsabilitat, el foment i el manteniment del bon ambient al final acaba depenent de tota la plantilla. En aquest sentit, el més important és la bona relació amb els companys: tingues empatia i ofereix-los ajuda quan puguis i sigui necessari. Això és clau per al treball en equip. En la mateixa línia, és imprescindible tenir una comunicació fluida amb tot l'equip. I aquesta comunicació requereix altres valors, sobretot respecte, confiança i sinceritat. D'altra banda, recorda que la reunió perfecta, segons experts de la UOC, ha de tenir la durada justa i necessària i el format més adequat i ha d'estar ben organitzada.

Les claus .....

COMPANYONIA

El més important és la bona relació amb els companys: tingues empatia i ajuda'ls quan calgui i puguis

COMUNICACIÓ

La comunicació entre tota la plantilla és imprescindible: cal que sigui fluida perquè tot funcioni

ALTRES VALORS

Per aconseguir la bona comunicació del punt anterior, calen altres valors: respecte, confiança i sinceritat

REUNIONS COM CAL

La reunió perfecta ha d'estar ben organitzada i tenir la durada justa i necessària i el format adequat

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

per Sant Jordi

alegria

de La Grossa

Sorteig extraordinari

2.000.000 €

5€

27 d'abril del 2022

La Grossa de Sant Jordi

Loteries de Catalunya

27 D'ABRIL

